

Naderend vertrek

Afgelopen zaterdag hadden we vrienden te eten. Bij de vraag wat ze voor muziek op de achtergrond wilden horen werd door de dame in kwestie met volle overtuiging en romantisch tintelende ogen aangegeven: Frank Sinatra.... Een diepe zucht van de heer in kwestie, maar Sinatra werd het, en met een abonnement op Spotify is het niet moeilijk om gedurende de hele avond Frank en niets anders dan Frank te horen.

Het was dan ook niet toevallig dat ik vanochtend opstond met het liedje Strangers in the night in mijn hoofd. Daar ik de tekst niet ken, humde ik het wat en af en toe ging dit over in een lalala. Gedurende het ochtendkarwei bij de pups waren de Strangers nog steeds bij me. De pups in de werpkist; Strangers in the night, lalala, poep opruimen; Strangers in the night, lalala, eerste dweilbeurt; Strangers in the night, lalala, nieuw water halen; Strangers in the night, lalala. Ondertussen was het verdacht rustig geworden in de werpkist, vreemd want normaal breken ze de boel af, maar terwijl ik al: Strangers in the night, lalala in de werpkist keek, keken een paar pups mij met een scheef hoofdje aan, de overigen lagen in een diepe rust te slapen. Onze Frank heeft Strangers in the Night volgens mij niet bedoeld als slaapliedje, maar kennelijk heb ik, als ik dit liedje hum, wel die uitwerking op ze: toekomstige puppiebaasjes doe hier je voordeel mee, neem voordat je gaat neem nog even een humles bij mij.

Ondertussen heeft ook de chipper haar werk gedaan, 9 pups op tafel, een dikke naald met chip "biebpiep" bij de linkerschouder er in en daarna nog een flinke wattenstaaf door het bekkie heen voor de DNA. Voor de eeuwigheid en uniek geïdentificeerd. Maar geen kik gaven ze stoer als ze zijn!

De afgelopen dagen mogen ze aan de zijkant van de boerderij naar buiten, als het zonnetje schijnt is het er lekker warm. Er wordt flink wat afgecrossed en gespeeld. Elke keer weer wat verandering om ze aan nieuwe zaken te laten wennen, zo eten ze daar nu ook hun lunch ;-).

Niet gepland, maar wel goed was het overkomen van een helikopter. Hans zou altijd weer naar buiten rennen, alles wat vliegt en broemt (liefst oud spul) wordt met veel enthousiasme gade geslagen, typenummer, leeftijd en natuurlijk model worden benoemd. In dit geval was het een helikopter van de politie die met veel lawaai laag overkwam. Ik stak mijn hoofd om het hoekje om te kijken hoe de mannen en vrouwen er op zouden reageren. Beschut onder het tuinbankje keken de hoofdjes omhoog naar het naderend onheil, om zo gauw die weer vertrokken was verder te gaan met het spel waarmee ze bezig waren; volstrekt niet onder de indruk. De reclame van de landmacht zou dit een V (geschikt!!!) hebben gegeven.

Toen het spul weer terug in de kennel was, me gezet aan het papierwerk. Wat een paparrassen en administratie dient men tegenwoordig wel niet in te vullen. Registratie databank, registratie overschrijving, registratie Raad van Beheer, etcetc, maar allemaal voor een goed doel.

Jane's Blog

9 december 2015

De vele paparassen en de spullen die zich staan op te stapelen op diverse plekken hier in huis, betekenen dat de pups gaan uitvliegen. Een beetje verdrietig zijn we wel, want ondanks alle poep, plas en andere obstakels zijn het stuk voor stuk ondeugende knuffelhondjes, allemaal met een eigen karakter. Knuffelhondjes die ondertussen ook aangeven dat ze behoefte hebben aan hun eigen qualitytime, met hun eigen baasje, zonder al die broertjes en zusjes. Komend weekend staat het te gebeuren, een traan een lach en hopelijk heel veel blije gezichten er omheen.

We aten overigens vanavond fazant. Koninklijk gevogelte, opgespoord , gearreteerd en opgestoten door onder andere adellijke Ierse setters om na geschoten te zijn een feestmaal te vormen. We lieten ze vanavond alle negen een beetje meegenieten, en ze vonden het fantastisch.....

Het gaat goed met ze!

Lieve groet

Hans en Susan